

14.10.1949, page 2

הטוד השובייני

פרקשת העברים

“קָלַח לְנִיאָר אֶתְרָחָה –
לְיוֹ אַשְׁכּוֹל, בְּדָבְרוֹ לְעֵחָנוֹת
עֲרָבָ-עֲרָב וּוּרְחִים כּוֹכְבִים פְּה מִסְתָּר.
בְּקָר-בְּקָר פְּשָׂמֵחַ וּוּרְעַ אֹזֶן,
אַיִן קָפָק, פְּשָׂנִים אַזְלָנִי בְּסָגָר...
פְּזָכְרוֹ בְּקָנְשָׁר אַתְּ שָׁאָרֶץ ? בְּרָא.
אַתְּ שָׁאָרֶץ ? בְּרָא. זֶהוּ שָׁרֵט. בְּיַרְוּעַ...
זֶה אֵל זֶה פְּמָלָאָה לֹא נָכוֹן גּוֹשָׁר,
גַּם בְּיַרְיָה שְׁבוּרָא זֶה קָשָׁשׁ קְשָׁבָוָג...
וְאַזְגָּנוֹ אַוְלָי
זֶה קְתוּבָה עָדוֹ יְמָר.

זה קְתוּבָה סְפָבָה אֲשֶׁר חִישׁ בְּכִינָה
אָם תְּשִׁ

בְּמִקְמָה אֲתָה עִינֵּינוּ ? תְּחִילָה
וְגַרְאָה צִי רַבָּת – אֶתְרָחָה שָׁאָרֶץ
אַפְּ-צִילִ-פִּי שְׁגָכְלָת לְבָתָה פְּכָבּוֹלוֹת.

לְנִיאָר אֶתְרָחָה ! לְהַסְּרִיר לְבָלִי רַמְעָן
וּבְרָא מְרֻקְבִּים בְּקִי בְּלִי-בְּיַזְרָוָן
עֲהָה תְּרִאָנָת-קָאָרֶץ... נָפָן זֶה : פְּמַעַן
מוּבָנָה ? מְקָרְמוֹן, סְפָשָׁות בְּיוֹמָר :

בְּהָ. שְׁמָעָן בְּתָבִים לְפָרָה הַפְּלִיטָם
וּסְטוּךְ נְסָפֵשׁ סְפִיאָן, נְטוּזָה
הַסְּפָסָה וְהַבִּינוֹן בְּהָה זֶה בְּזִוְּת...
זֶה שְׁרִישָׁת בְּקָאָת, פְּגָשָׁי בְּרוֹזָשִׁית.

בְּאַסְפָּן, בְּתָאַיְוֹן אַתְּ זָהָרָת הַפִּינָּה
חַגְנָסִי לְפָטָחָה נְזָחָי, קָדָל טָוב,
קְמִיעָקָרִים פְּזָיָן דִּוְם, הוֹסִיפִין גָּאָמָן,
סְאָקָידָר, בְּאַשְׁׁשָׁן
גַּסְוָן שְׁקָחוֹב.

שְׁגָבָרִי תְּלָפִיס. וְוּרְאֵי בָם לְאָרֶץ
אַתְּ סְנוּן מְגָרוֹן
וּמְגָלִי בְּשָׁקָרִים
וּפְזָנִי צָל פְּנָל, פְּמָגְנָב וּבְאַנְגָּן,
קְבוּזִים וּקְבוּזָה,
מְיוֹקָבִים וּמְקָרִים.

לְנִיאָר אֶתְרָחָה ! לְשָׁלְפָה פְּחַשָּׁה
זֶה אַזְרָחָתְּ פְּתַפְּקִיד סְמָנָה בְּקָזָר,
סְפָאָרָחָה יְסָדָה
הַשְּׁרִישָׁת הַוָּא בְּרָאָתָה
וְפִינָּנוֹ תְּלִוִּים בְּמִמְּרֹות-מִגְּזָרָה!